

- בחמש ישיבת חיל אוויר² מונשי, גריין, חי, הימן שמיר, אליהו רוטנברג, שמואל בנדור, דניאל שמשוני, דוב כנרתי, הרולד גריין, אהרון רמז, אל. שווימר, דוד יהודה, נס כהן. שווימר התאונן על יחס לגחל, דרש "גמישות" במשמעת, התאונן על ארגון לקוי. כל חבריו החקוממו נגד התנהגותו - הוא בעצם הסית כמה מאנשי גחל לחתום על אולטימטום.

24.11.48, יום ד' כב חשוון תש"ט.

פריץ - בשובו ביוני מירושלם הוצע להיות יועץ צבאי, סבר שלכך אינו מתאים, והסכים להיות עוזר צבאי, כתנאי שיהיה במשרד ולא במטה. כי אז יהיה כפוף לבעלי דרגה יותר גבוהה. אבל נדמה לו עכשיו שאין אופן לו. אם זה נכון הוא רוצה להשתחרר. אמרתי לו שיתכנו עכשיו שנויים בחזיתות ואולי יצטרכו לקרא לו. אמרתי מעולתיו: ידועה יחס צבאי, חסרונו - זרות בארץ..

- קיבלתי דו"ח מעודד במקצה על הטיפול בנכים, 20 איש קיבלו פרוטות, 6 פרוטות בגמר עבודה, 3 בהחלת עבודה, 17 עומדים בקרוב לקבל, 24 יגמר בעוד שבועיים.

- ישיבת משרד הבטחון: יוסף, שאול, זבר, גוריון, יעקבסון, בקר, אבירד. קימוצים בצבא. יזרעאלי אסף כבר רשימה של 1793 חיילים שיש להם למעלה מ-2 ילדים (בהם 42 קצינים), הוא מציע לשחרר כל מוראי שיש לו 4 ילדים ומעלה עד 15 לדיצמבר. - יעקבסון דורש 3.023.000 ל"י \$ 7.480.000, 443.900 ל"י לקניות; אם יקבל במשך 3 חודשים 6 מיליון דולר יסדר כל הקניות. יש לקנות מזון (414.000 ל"י + \$ 2.980.100 + 443.900 ל"י) חלקים וצמיצים 420.000 ל"י + 780.000 ל"י אספקה להלבשה גברים, 1.087.150 ל"י להלבשה נשים, 182.800 ל"י מצרכים אישיים 104.022 ל"י, שרות רפואי 50,000 ל"י, שרות ציוד (כלי עבודה, ציוד אופטי, חמרים גלמיים, כימיקליים, מכונות וציוד טכני, ניר וציוד משרד) - 3 מיליון דולר. שרות אכסון (חמרי בנין) 1,5 מיליון \$.

פועלי הפירה ובעליהם הסכימו לתמור בשביל הצבא חנם. שמיכה עולה 2 ל"י, בקנה 2 דולר, והשמיכה בקנה יותר טובה. זוג נעלים באבסטרליה א 18 שילינג, מה 3 ל"י. העור מה גרוע, וכוח התפוקה מוגבל - 2000 לשבוע.

בקר - בגרמניה יש עכשיו מכירות גדולות של הכל (מחוץ למזון) ואפשר לקנות בזול ובשפע, יותר זול מאשר באמריקא. שאל מוסיף שיש לבוינס מחסנים גדולים באיטליה.

זבר - פעולה חכמיתית הוזיל. אבל חמה אם נבנה על צבא של 100,000 בקיץ הבא? החשבה: בכל אופן יהיו עולים. העירותי א) עלינו לדעת כל הצרכים, רק אז נוכל לקבוע תור עדיפות, ב) חכמיות היא טובה, אבל יש "איסטרטגיה" של זמן - אם בעוד חודש היעשה פעולה וניזקק להוספת תוחמים או מסומי קרב - נוותר על הזול של קניה בגדי קיץ עכשיו, ונקנה קודם תוחמים או מסומי קרב. כי התכניות בבעה מלחמה מכוונת רק לדבר אחד - נצחון.

שאל מביא צרכי רכישה: נשק קל וחמושה 9,815,000 דולר, תוחמים ופגזים 12,428,000, שריזנים 2 מיליון, חמרי נפץ 1/4 מיליון, חיל הים 6,580,000 (?נשק, אניות?), חיל אוויר 10,672,000, חיל קשר 1/4 מיליון, שונות 0 מיליון, ס"ח 44.075.000 דולר. נשק "קל": קבונות כבדות 250 - 425.000 \$; מכונות בינוניות (בזוח) 300 - 64,000 \$, רובים (?) 1000 - 400,000 \$, רובי צלמים 600 - 150,000 \$, אקדוחים 3500 - 70,000 \$, כדונים 30,000 - 20,000 \$. תחמושת 7.92 - 14 מיליון - 1,860,000 \$; 303 - 4,200,000 - 170,000 \$; 300 - 4,1 מיליון - 144,000 \$, 13 מ"מ - 2,5 מיליון (למכונות כבדות) - 5 מיליון \$, כדורי רקטות 0,6 מיליון - 300,000 \$, חלקי חלוף 536,000 \$.

תוחמים: 40 ת. א.מ. 47 - 50 מ"מ - כ"א 10.500; 32 ת. א.א. 88 מ"מ, כ"א 15.000; 104 ת. א.א. 40 מ"מ בופורט, כ"א 8,000, 50 ת. שדה 75 מ"מ - 25 קוטר - כ"א 12.000; 12 ת. הוביצר, 105 מ"מ כ"א 10,500 \$, 24 ת. ממונעים 75 - 105 מ"מ כ"א 25,000. פגזים לתוחמים 47 - 50 מ"מ - 38.400 \$, כ"א 18 ד. 88 מ"מ - 3,7 - 32,000 \$, כ"א 25 ד. 104,000 \$, 40 מ"מ, כ"א 10 ד. 150,000 \$, 75 מ"מ כ"א 18 ד., 12,000 \$. 5.5 - 105 מ"מ, כ"א 30 ד., 24.000 \$. 75 מ"מ - 105 מ"מ, כ"א 20 ד.

- ישיבת המטה. אישרו ההצעה של פיסורי מוראים שיש להם למעלה מ-3 ילדים. על פי הצעה יגאל הוצאנו מן הכלל - לע"ע - ירושלים. יעקב התחייב להגיש הצעה על ועדה חקציב של המטה.

צדוק מציע במקום 3 המחוזות (גליל מערבי, מזרחי, עמקים) שכל הגליל יהיה מחוז אחד. אגב דורש שיהיו בו 3 גדודים של חים. כוח האדם שבו מספיק לשני גדודים. במחוז ב' (העמקים) - היו 12 גדודים חי"מ, מציעים גם עכשיו 3 גדודים, בכל גדוד 3 פלוגות + פלוגה מסייעת. כוח האדם יספיק לכך. לחיפה (מפרץ חיפה) ~~xxx~~ ועתלית גדוד אחד. לפי זה יהיו 7 גדודים במקום התקן של 9 גדודים. יש כוח אדם לששה גדודים - עד כאן חזית הצפון. בחזית ב' (חיכוך) יש 3 גדודים קטנטנים - 1800 איש. בהם 200 בלתי מתאימים. צדוק מציע 2 גדודים מלאים (לפי התקן של חיש 790 איש).

~~xxxx~~
לח"א (לרבות נפת העין) יש 1700 איש (לאחר שהורדו אנשים בלתי מתאימים) היו 4 גדודים. יש לעשות שני גדודים מלאים (לכל גדוד 3 פלוגות ופלוגה מסייעת) וגדוד אחד קטן.

בירושלים - לפי התקן הקיים 4 גדודים, ישנם 3 גדודים 2130 איש, בהם מספר קטן בלתי מתאימים. מספק המחוז מציע 2 גדודים, אפילו יותר קטנים.

במחוז הדרום היה גדוד אחד חים ומסגרת של גדוד שני. יש כוח אדם רק לגדוד אחד, 100 אנשים שומרים על בית הנשיא והמכון (!?)

בנגב המחוז אין גדודים, מלבד 180 איש, פרט למטה.

שאלתי יגאל מדוע כוחותינו בנגב מרשים לכחות מצריות למקש חסביבות של משקי הקו המערבי ולנתק הקשר בין משק למשק. יגאל ענה שיפתח השוש, מחליפים אותו בגולני. יעברו ימים אחדים ואפשר יהיה לדחוף את המצרים מערבה. גדוד חשעה כבש כורנוב ועין חוצב.

בשיחה עם רייזלי מודיע ראובן שהגיעו ל- *impose* בשאלת באר שבע, פיקוח על חנועת חצבא בנגב, ובעיית האספקה לנצורי פלוג'ה. יש כנראה גם מכרז משה על שיחחו עם בונץ בעניין זה.

יגאל סבור שלחזית התיכון דרושים לפחות 3 בדודי חי"מ. ולירושלם - 4 בדודים, ולו קטנים, כדעת לויצה. מדוע? למפקד מחוז דרושים מפקדי משנה שיהיו אחראים, ומוטב ארבעה מפקדי משנה מאשר שלושה. צדוק טוען שיחידה למעשה היא פלוגה ולא גדוד, מפקד הגדוד עוסק באספקה, ולא בחזית. יגאל מודה שיש לעיין בבעיה זו. בלגיון היחידה (של מסמר) היא פלוגה.

יגאל חלק על צדוק בדבר הנגב. דרוש חיל מסמר למשלטים וחיש להתקפות. גדוד חיש נחוץ לנגב (מסופקני אם זה נכון: בנגב אין יסוד להבחנה בין חיל מסמר וחיש. כל החיל צריך להיות מסוגו של חי"ש - גם כשהוא עומד במשלט).

יגאל שואל מה קרה לאנשים שנשלחו לחי"מ בנגב? צדוק עונה שמפקד החזית הכניס אותם לחטיבות לפי פקודת אגם. יגאל מכחיש שנתן פקודה כזו. ודורש להבוע לדין את מפקד החזית.

נראה לי שעוד הדברים בצבא נעשים כאלהם - ולא מחוככנים. מפקד עושה מה שרוצה - ואין משיחים עליו ובודקים את מעשיו. אין הצדקה בהחלט למקוש המצרים בנגב - המפקד צריך היה לדאוג שיהיה פטרול. יפתח טוען כאילו היה קבלן וגמר קבלנותו ואין הוא עושה כלום. יש עכשיו בצבא בנגב למנוע הפקרות המצרים. זה מעשה בזר בקנה מידה קטן. מסופקני אם מוצדק ההבדל בין חי"מ לבין חי"ש. יש בזבז כוח אדם (המכון ברחובות!) דרוש מערך חדש של כוחותינו וסידור החזיתות בהתאם לשנויים שנעשו בחזית: מערב א"י (מחוץ לקו עזה - רפיח) אינו חזית. כל דרום הנגב (מחוץ לקו ביר עמלוג - עוגה) אינו חזית בסובן הישן. ולמרות כל הדיונים האחרונים במטה - אין התחשבות עם המעמסה הכספית. במלכיה (או בכיס הדרומי?) עומדת פלוגה של חי"מ במקום מחלקה של חיש שהייתה קודם. האם כדאי ורצוי דבר זה? אין ביכולתנו לבזבז כסף ועוד פחות כוח אדם. ^{הכרתים} הגברת השלטון הציווילי בצבא.

- יגאל, ראובן ויעקב. רק בנקודה אחת הוסכם עם ריילי - מפקחים קבועים רק בין החזית היהודית והמצרית. ריילי יתן הוראה לקצין קשר להכין תכנית של צ"פ-מוסט להשגחה על הפוגה אבל לא יפקחו על חנועות הצבא. ריילי לא הסכים לכך ודורש זכות לפקח על חנועת הצבא. נחלקו על: 1) באר שבע, 2) פלוגה, אספקה למקום זה, לכל הפחות פעם אחת, כי הוא מאמין שהמצרים יסכימו לשיחות על שביחת נשק. לבאר שבע דורש ריילי להכניס מושל מצרי עם משטרה

שלו (1) לפלוגה הוא מבקש להכניס 2-3 טרוקים של מזון /לחמשה ימים) כאקט חד פעמי
(3) מיקוח על חנועה הצבא שלנו - אם יש צורך בחנועה נבקש רשיון ממנו, והוא יתן.

- ישיבה המכשלה.

25.11.48, יום ה' כ"ג חשוון. [המכתב "ממנו" מיום 25.11.48]

על הבידורים בנגב: יגאלים, מיכאל, ופץ, עזרא, שהול, ראובן, אבנר, שמעוני.
החואה(?) שפנו אלינו מונים 5000, מלב של חרבין כ-3000, חלק קטן של עזמה כ-1000.
עד לפני כחודש ישבו רובם בחוכנו, ורק בזמן האחרון עברו צפונית מזרחית, כלפי דהריה.
הם רוצים לעבור ולשוב יחד. חרבין מרוכזים במשולש דרומה מעברית מכאן שבע, במקומות
שעזבו נשאר הרבה מזון במסמורות. הם מוכנים לשבת במקום שיחדו להם, יעשו כל מה
שימילו עליהם, ישלמו מסים, מדוע להחנוד? מפני מעמים בחוץ, אבל אפשר לסדר זאת ע"י
רכוזם במחוז מסוים. - למשל בחל-שעריה. הם מוכנים לקחת על עצמם שמירת הצנור, כמו שעשו
המצרים שהמיל על שבטים הנכנעים להם - לחבל בצנור. שמעוני שואל: (1) מה גורל הבטחון?
(2) היש הפרעה להתישבות? (3) אם מניחים שהתעמקות ערכים טובה לנו - למה בידורים? בידורים
גורמים צרות גם בימי שלום. הם מכריחי מכס, מכבידים על סדר. נקבל אותם ככני ברית -
במקום מושבם.

יגאל אלון - אין לסמוך על הבידורים בשטחי ספר. הם עלולים לעבור לצד האויב ולהיות
נגדנו. אצל לקבל אותם - יש להעמיד אהליהם בחוץ שטח שלנו, והגברים (רובם) יש לגייס
ביחידה מיוחדת עם סמלים וקצינים יהודים. אבל לקבל רק אלה שהיו אחנו כל הזמן.

ויץ - אין לראותם רק בידורים אלה, שהם רק קטעים של שבטים, אלא חבירוים כולם. הם
כשטים אלף נפש. בידורים אלה יחנו לבני שבטם להסתנן. אפילו כלפי 10,000 אלה - אנו
מיעוט. בפרים טענו אחמול שהיהודים הם רק 2%. הסכם עם בידורים אלה כרוך בתקלות, נצטרך
לדאוג למזון, גמלים, אורז בשבילם. נצטרך לדאוג לשמירה עליהם. למה נכניס אותם -
ונשמור עליהם? אם נעשה תכנית פיתוח בנגב - הם יפריעו. האדמה מחולקת והיא פרטית,